

Dosarul nr.3ra-851/2021
2-19094989-01-3ra-13082021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (L. Holveițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, E. Palanciuc, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea Comercială „Heineken România” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Ariadna Suveica (Dodi),

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Heineken România” Societate pe Acțiuni împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Întreprinderea Mixtă „Efes Vitanta Moldova Brewery” Societate pe Acțiuni privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și anularea mărcilor,

împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată hotărârea din 19 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă decizie nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 23 aprilie 2019, SC „Heineken România” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, ÎM „Vitanta Moldova Brewery” SA, solicitând anularea hotărârilor Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 18 aprilie 2018 (privind marca RADLER) și din 17 iulie 2018 (privind mărcile RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL) ca fiind ilegale în fond, anularea mărcilor nr. xxxx RADLER, înregistrată la 28 iunie 2018 pentru produse și servicii din clasele 32 și 35 din Clasificarea Internațională a Produselor și Serviciilor CIPS, nr. xxxx RADLER GRAPEFRUIT, nr. xxxx RADLER ZERO și nr. xxxx RADLER NATURAL, înregistrate la 14 ianuarie 2019 pentru produse din clasa 32 CIPS.

În motivarea acțiunii SC „Heineken România” SA a menționat că, este unul dintre liderii pieței berii și cidrului din România, deținând patru fabrici situate în Miercurea Ciuc, Craiova, Constanța și Târgu Mureș și având un larg portofoliu de mărci naționale și regionale, precum SILVA, BUCEGI, CIUC, GOLDEN BRÂU, HARGHITA, GAMBRINUS etc. La fel, SC „Heineken Romania” SA face parte din grupul de companii olandez „Heineken International”, numărându-se printre cei mai importanți producători de bere din lume, având o gamă largă de mărci cu notorietate mondială, printre care HEINEKEN, AMSTEL, SOL, DESPERADOS, SCHLOSSGOLD. Menționează că mai multe detalii despre reclamant pot fi văzute pe pagina web <http://www.heinekenromania.ro>.

Reclamantul a indicat că, SC „Heineken România” SA are sediul în România și în alte țări titulară a unui număr considerabil de mărci înregistrate pentru produse din clasa 32 („Bere”), dintre care menționează doar mărci ce conțin elementul verbal „RADLER” : nr. xxxx CIUC NATUR RADLER, nr. xxxx CIUC PREMIUM NATUR RADLER și nr. xxxx CIUC PREMIUM NATUR RADLER.

La 18 martie 2014, ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, cererea de înregistrare a mărcii nr. depozit xxxx RADLER, iar la 06 aprilie 2015, cererile de înregistrare a mărcilor nr. depozit xxxx RADLER GRAPEFRUIT, xxxx RADLER ZERO și xxxx RADLER NATURAL, reclamantul de la bun început fiind împotriva înregistrării acestor mărci.

În acest sens reclamantul a specificat că, atât SC „Heineken România” SA, cât și compania „Heineken International”, produc nu numai bere obișnuită, dar și RADLER, adică amestec de bere și limonadă sau bere și suc de fructe.

Reclamantul a invocat, că în calitatea sa de producător dorește să se asigure că termenii generici, uzuali, folosiți în industria berii din Republica Moldova și de pe plan internațional, cum este cazul cuvântului „RADLER”, sunt liberi pentru a putea fi utilizați de către orice terț interesat să își desfășoare activitatea pe această piață, conform bunelor practici stabilite între agenții economici.

Astfel, reclamantul ale cărui produse sunt prezente și pe piața berii din Republica Moldova, își justifică interesul în formularea prezentei acțiuni, pentru a se asigura că nu există mărci înregistrate care ar veni în contradicție cu legislația în vigoare și ar putea constitui un impediment în activitatea sa desfășurată în Republica Moldova, dar și în activitatea altor competitori.

Reclamantul a indicat că, la 24 august 2015, în conformitate cu Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, prin intermediul mandatarilor autorizați din cadrul Agenției FS Patent SRL, observații împotriva cererilor de înregistrare a mărcilor nr. depozit xxxx RADLER GRAPEFRUIT, xxxx RADLER ZERO și xxxx RADLER NATURAL, astfel respectând întocmai prevederile art. 7 din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, iar la 12 noiembrie 2014 și la 16 februarie 2016, Direcția (Departamentul) Mărci și Design Industrial a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis avize provizorii de respingere a înregistrării mărcii RADLER și, respectiv, a înregistrării mărcilor RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL, iar la 24 februarie 2015 și la 05 iunie 2017 au fost emise decizii definitive de respingere, care au lăsat în vigoare motivele expuse în avizele provizorii.

De asemenea a indicat că, ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a depus la Comisia de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală contestații împotriva celor patru decizii definitive, iar la 05 iulie 2016, SC „Heineken România” SA a depus la Comisia de Contestații punctul său de vedere în legătură cu decizia privind cererea de înregistrare a mărcii RADLER, menționând că decizia este corectă și corespunde legii.

La 18 aprilie 2018 și la 28 iunie 2018, Comisia de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărâri de acceptare a înregistrării în calitate de marcă a denumirilor RADLER, respectiv RADLER GRAPEFURIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL, astfel, cererile de înregistrare au devenit mărci, înregistrate sub nr. xxxx RADLER, nr. xxxx RADLER GRAPEFRUIT, nr. xxxx RADLER ZERO și nr. xxxx RADLER NATURAL.

SC „Heineken România” SA a solicitat anularea acestor mărci, la fel ca și anularea hotărârilor Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, prin care s-a dispus înregistrarea acestor mărci ca fiind înregistrate cu încălcarea flagrantă a legii.

Reclamantul a invocat prevederile art. 7, art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, menționând că atât avizele provizorii, cât și deciziile definitive de respingere, emise de către Direcția (Departamentul) Mărci și Design Industrial al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală au fost adoptate în strictă conformitate cu prevederile legale precitate, fiind întemeiate pe motivele absolute de refuz, reglementate de art. 7 din Lege.

Prin urmare, reclamantul consideră că, poziția Direcției (Departamentului) Mărci și Design Industrial a fost pe deplin întemeiată, întrucât corespunde sută la sută literei și spiritului Legii, precum și practicii dintotdeauna a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, deci cuvintele „RADLER ZERO” (adică „fără alcool”), „natural” și „GRAPEFRUIT” sunt elemente verbale descriptive ce nu pot fi înregistrate în calitate de marcă, conform motivelor absolute expuse în art. 7 din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor.

Reclamantul susține că, referitor la „RADLER” într-adevăr, după cum afirmă și examinătorii Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, acest cuvânt indică în mod direct un tip de bătură, și anume o combinație de bere și limonadă sau bere și sucuri de fructe.

Reclamantul a comunicat că, „RADLER” este o băutură originară din Bavaria, Germania, de la începutul sec. XX, a cărei rețetă a constat la început dintr-o combinație de 50% bere și 50% limonadă, dar cu timpul raportul dintre bere și limonadă sau dintre bere și sucuri de fructe s-a schimbat, variind de la producător la producător. Băutura RADLER este astăzi foarte populară în multe țări, printre care Germania, Austria, Cehia, Ungaria, Slovacia, Slovenia, Croația, Ucraina, Polonia, Olanda, România, Rusia, Franța etc., dar și în Republica Moldova. Cuvântul RADLER este folosit în mod uzual în industria berii și a băuturilor nealcoolice.

De regulă, producătorii utilizează în cadrul mărcilor lor, pe lângă elementele de bază, cu caracter distinctiv, și elemente verbale adiționale, cu rol descriptiv, printre acestea enumerându-se și cuvântul „RADLER”. În anexa 19 doar câteva exemple de produse „RADLER”, comercializate prin intermediul mărcilor din portofoliul unor

diferite entități de pe piața internațională a berii (STIEGL RADLER, CALANDA RADLER, CARIB RADLER, AMSTEL RADLER, GROLSCH RADLER, DIEKJRCH RADLER, WATERLOO RADLER etc).

Reclamantul a mai menționat că, „Stiegl”, „Calanda”, „Carib”, „Amstel”, „Grolsch”, „Waterloo”, „Diekirch” etc. sunt mărci comerciale, prin care produsele unor întreprinderi se deosebesc de produsele altor întreprinderi, iar „RADLER” este denumirea băuturii ce se conține în sticlele respective. La fel, SC „Heineken România” SA produce „RADLER”, comercializat în România sub marca CIUC, iar ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA produce și comercializează băuturi de tip „RADLER”, dar sub marca CHIȘINĂU („Chișinău RADLER”).

Reclamantul a relatat că, proveniența denumirii „RADLER” ca tip de băutură este descrisă pe sute de site-uri din internet, în toate textele fiind redată în diferite limbi una și aceeași istorie întâmplată în anul 1922, iar ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA însăși a relatat pe site-ul său <http://radler.md/categorv/fun/> istoricul denumirii, și anume „Creatorul RADLER-ului la nivel mondial este un hangiu german pe nume Franz Xaver Kugler, acesta inventând băutura într-o zi călduroasă din iunie 1922, când hanul i s-a umplut de foarte mulți cicliști însetați, iar el nu avea suficientă bere pentru a le potoli setea. Pentru a face față situației, a amestecat în proporție de 50/50 berea rămasă cu limonadă pe care o avea în stoc. Apoi, în timp ce o oferea clienților însetați, Franz Xaver Kugler declara cu mândrie că această băutură a fost creată special pentru ei, o bere cu aromă de lămâie și conținut scăzut de alcool, iar clienților le-a plăcut gustul noii băuturi. În onoarea cicliștilor care l-au inspirat, Herr Kugler a numit noul amestec RADLER (ciclist, în germană).

Reclamantul a indicat că proba nr. 20 a fost anexată împreună cu comentariile depuse de reclamant la 05 iulie 2016 în dosarul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală. Astfel, toate materialele depuse de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA în dosarul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, dar și materialele disponibile pe internet arată că pârâțul a lansat pe piața Republicii Moldova băuturile „RADLER” la mijlocul lunii iunie 2014, fapt menționat și de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, în hotărârea Comisiei de Contestații.

Reclamantul a relevat că, în anul 2015, ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA chiar pe pagina sa de Facebook percepea „RADLER” ca pe un tip de băutură și îl descria ca atare. ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA chiar de la momentul lansării noii sale băuturi, era pe deplin conștientă de o realitate de netăgăduit că „RADLER” constituie tip de băutură, adică un cuvânt descriptiv, care indică o categorie de băutură.

După cum reiese și din materiale dosarului, denumirea respectivă este imediat înțeleasă de către consumatori ca fiind un tip de băutură („un RADLER”, după cum se exprimă ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA), iar caracterul descriptiv este exprimat clar și fără echivoc vis-a-vis de o parte din produsele solicitate prin cererile de înregistrare ca marcă a denumirii „RADLER” și celorlalte denumiri ce conțin acest cuvânt. Este vorba, deci, de un generic folosit de diverși producători, inclusiv de reclamant și de pârâțul ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, adică un cuvânt prin care producătorii, printre care și pârâțul, informează publicul despre caracteristicile produsului: amestec de bere și limonadă sau de bere și suc de fructe. Acest cuvânt indică conținutul produsului, și nu originea comercială, care poate fi diferită de la producător

la producător. Faptul că „RADLER” este un tip de băutură este confirmat de către Serviciul Vamal, scrisoarea nr. 28/06-18627 din 06 noiembrie 2018, în care Serviciul Vamal informează că, clasificarea băuturii de tip „RADLER” se efectuează la Capitolul 22 al Nomenclurii Combinată.

Reclamantul consideră că, inițial Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, și anume, examinatorii Direcției (Departamentului) Mărci și Design Industrial din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală au apreciat corect că elementul verbal „RADLER” este descriptiv și lipsit de caracter distinctiv, întrucât indică direct o „specie”, un „tip” de băutură, utilizarea căruia în comerț este comună. În același timp, examinatorii au apreciat corect și faptul că, denumirea depusă spre înregistrare va induce în eroare consumatorii privind celelalte produse solicitate din clasa 32 or, într-adevăr, dacă acest cuvânt s-ar folosi pentru alte produse din clasa 32 decât „RADLER” (de exemplu apă minerală, kvas, băuturi pe bază de zer, esențe pentru fabricarea băuturilor etc.), ar exista riscul ca publicul să fie indus în eroare în ce privește natura produsului pus în vânzare, să creadă că este vorba de o băutură din bere și limonadă, ceea ce nu ar corespunde realității.

Totodată, reclamantul a descris un exemplu din experiența Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, exemplu care confirmă justetea deciziei Direcției (Departamentului) Mărci și Design Industrial privind cererea de înregistrare a mărcii RADLER, potrivit căreia la 17 decembrie 2013, firma Carlsberg Breweries A/S, DK a depus cererea de înregistrare a Mărcii Europene nr. 012273041 RADLER pentru următoarele produse din clasa 32 bere; bere aromatizată sau combinată cu băuturi nealcoolice, care a fost respinsă în temeiul art. 7 alin. (1) lit. (b), (c) și (g) din Regulamentul Mărcilor Uniunii Europene: a) marca este descriptivă, b) lipsită de caracter distinctiv, c) induce în eroare în ce privește celelalte produse.

Reclamantul a menționat că, articolele invocate de autoritatea europeană corespund art. 7 alin. (1) lit. b), c) și g) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, iar în acel caz, întreprinderea Carlsberg Breweries nu a contestat acest refuz bazat pe motive absolute.

Reclamantul a mai invocat, că în ciuda tuturor normelor legislative în vigoare, contrar întregii practici naționale și internaționale și în pofida evidențelor, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (Comisia de Contestații) a acceptat revendicarea contestatarului ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, a abrogat decizia Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale și a acceptat înregistrarea mărcii „RADLER” pentru totalitatea produselor și serviciilor cuprinse în clasele 32 și 35.

Remarcă că, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală este o autoritate care prestează servicii în conformitate cu „Sistemul de Management al Calității ISO 9001:2015, ceea ce garantează calitate în concordanță cu standardele internaționale.

În acest context, la 01 octombrie 2018, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a lansat Ghidul de examinare a cererilor de înregistrare a mărcilor, care poate fi accesat pe site-ul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și care prezintă publicului practica Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind aplicarea Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor.

Conform Ghidului, în sensul art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, la aprecierea caracterului distinctiv al mărcii se va ține

cont de următoarele momente, distinctivitatea trebuie să fie apreciată în raport cu produsul sau serviciul, de care urmează să-l identifice; existența caracterului distinctiv trebuie apreciată la momentul constituirii depozitului; distinctivitatea nu trebuie confundată cu noutatea produsului sau serviciului; /.../; caracteristicile mărcii trebuie să permită consumatorilor să aprecieze produsul sau serviciul ca provenind de la un anumit producător/prestator de servicii; se va considera că un semn sau un element al unui semn nu este distinctiv, dacă descrie produsele și serviciile propriu-zise sau caracteristicile acestora (calitatea, valoarea, scopul, proveniența etc.).

Reclamantul a relatat că, fiind de acord cu unul dintre argumentele ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a afirmat că, într-adevăr, nu există niciun cuvânt în limba română de acest sens sau similar acestuia, cuvântul fiind de origine străină, care în traducere din limba germană ar însemna „ciclist, cicliști” /.../. Conform sursei Wikipedia, în afara semnificației menționate mai sus, această denumire reprezintă și „bere amestecată” /.../ este cunoscut și în calitate de nume de familie.

Reclamantul consideră irelevant argumentul precum că denumirea „RADLER” nu există în dicționarul limbii române, deoarece dicționarul nu atestă, de exemplu, nici cuvintele „Sangria” (băutură spaniolă), „araka” (băutură osetină), „zubrowka” (băutură poloneză), „limoncello” (băutură italiană) sau „ouzo” (băutură grecească), însă aceasta nu înseamnă că astfel de băuturi nu ar exista în general sau pe piața moldovenească în particular.

Astfel, concluziile Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, precum că, dat fiind faptul că noțiunea „RADLER” are mai multe semnificații, Comisia considerând că nu se poate afirma cu certitudine că semnul solicitat este descriptiv în raport cu unele produse revendicate, adică reprezintă un semn exclusiv ce poate servi în comerț pentru a desemna specia unor produse, conform cerințelor prevăzute în art. 7 alin. (1) lit. c) /.../, nu se poate afirma că semnul este lipsit de caracter distinctiv în raport cu produsele, serviciile revendicate (art.7 alin. (1) lit. b) /.../”, consemnează că afirmația de mai sus vine în contradicție cu practica Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

Reclamantul a menționat că, faptul că denumirea „RADLER” mai are și alte sensuri decât cel de „bere amestecată” nu are nicio relevanță în contextul de față, deoarece, după cum scrie în ghid, distinctivitatea semnului „trebuie să fie apreciată în raport cu produsul, iar produsul la care se raportează cuvântul „RADLER” înregistrat ca marcă se referă în mod nemijlocit la băutura ce se conține în sticlă, adică la „RADLER”.

Atrage atenția și la alte situații decât cea analizată, astfel încât, ghidul indică direct, faptul că dicționarul nu atestă cuvântul sau, dacă îl atestă, acesta are mai multe semnificații, nu exclude ca semnul să fie considerat lipsit de caracter distinctiv pentru produsele sau serviciile desemnate, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală afirmă în continuare că, Comisia a reținut argumentele contestatarului ce țin de percepția acestui semn sub aspect vizual și semantic din partea consumatorului în momentul procurării produselor (produse de consum curent), de aceea, într-adevăr, posibilitatea asocierii semnului „RADLER” doar cu semnificația reținută de examinare

este redusă, deși este cunoscută originea acestui cuvânt străin (povestea berii - berea cicliștilor).

Reclamantul a comunicat că afirmația potrivit căreia, Comisia a constatat că conform rezultatelor căutării în /.../ Google nu s-a depistat că acest semn se utilizează în circuitul comercial din Republica Moldova de careva producători ca un semn ce desemnează categoria unor băuturi, este de neînțeles, odată ce Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cunoaște din materialele dosarului despre comercializarea berii de tip „RADLER” în Republica Moldova, iar fraza, „Comisia reține materialele prezentate de contestatar, care confirmă că organismele de certificare competente nu au emis certificate de conformitate pentru produsele „RADLER” provenite din străinătate, până la data de depozit a cererii examinate (2014.03.18) /.../ este contrar situației de fapt or, contestatarul a demonstrat faptul utilizării acestui semn, începând din iunie 2014/.../, iar prezența pe piață a produselor marcate cu semnul „RADLER” asigură capacitatea de a lega aceste produse de solicitantul acestei mărci”.

Reclamantul a făcut referire și la concluzia că, ținând cont de utilizarea intensivă a acestui semn pe parcursul mai multor ani /.../Comisia constată că, de fapt, consumatorul mediu autohton asociază acest semn cu compania /.../ ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, /.../ care este solicitantul semnului examinat”. Reclamantul consideră că, este vorba de o distorsionare a lucrurilor or, faptul că un anumit organism de certificare (din mai multe existențe) nu a putut confirma că a eliberat certificate de conformitate pentru acest produs până la data de depozit nu are vreo legătură logică cu chestiunea descriptivității unui termen.

Reclamantul a relatat că, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a luat în calcul prezența produselor ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA începând cu iunie 2014, dar nu a ținut cont de faptul că existența caracterului distinctiv, după cum se arată și în ghid, trebuie apreciată la momentul constituirii depozitului. Or, în momentul constituirii depozitului, 18 martie 2014, ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA încă nici nu începuse vânzările.

Mai mult, conform scrisorii Serviciului Vamal nr. 28/11-10372 din 01 iulie 2016, oferite chiar de pârât, produse „RADLER” importate de alți producători au existat în circuitul comercial al Republicii Moldova încă din 2006, deci, cu mult înainte de data depozitului: „conform bazei de date a Serviciului Vamal, produse cu denumirea „RADLER” au fost importate în perioada 01 ianuarie 2006 – 18 martie 2014”.

După cum rezultă din materialele dosarului, odată ce pe piața Republicii Moldova mai există și alți producători de „RADLER”, de exemplu „Beermaster”, „Baltica”, „Paulaner” ș.a., fapt confirmat chiar de participanții la sondajul comandat de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, afirmațiile Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală precum că, prezența pe piață a produselor marcate cu semnul „RADLER” asigură capacitatea de a lega aceste produse, anume de solicitantul acestei mărci și că publicul asociază semnul doar cu ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, pur și simplu nu corespund adevărului.

În acest sens, reclamantul a afirmat că, sondajul a fost efectuat de către Centrul AXA, la comanda ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, având drept scop principal să arate dacă consumatorul autohton face diferență dintre produsul „RADLER” și marca de produs „RADLER”, scopul cercetării fiind de la bun început unul fals, ca și

cum s-ar comanda un studiu pentru a vedea dacă publicul face diferență între produsul BERE și marca de produs BERE. Astfel, a subliniat că, publicul nu cunoaște subtilitățile juridice legate de astfel de noțiuni ca „termen descriptiv” sau „marcă” (în sensul juridic atribuit de lege), prin urmare, introducerea în întrebări a cuvântului „marcă” concomitent cu cuvintele „denumire”, „tip de băutură”, „produs” a avut intenția să suprapună, să substituie înțelesul cuvintelor, să deruteze respondenții și, astfel, să fie obținut rezultatul dorit de beneficiar, adică de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA.

Reclamantul a criticat faptul că, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nu numai că a acceptat sondajul ca probă în procedura de contestație, dar și l-a citat în sprijinul hotărârii sale, chiar dacă înțelege că, indiferent de rezultatele unui sondaj, legea nu permite înregistrarea în calitate de marcă a unui cuvânt descriptiv (de exemplu WHISKY la categoria Băuturi alcoolice, ROCHIE la categoria îmbrăcăminte, PORTOCALĂ la categoria Fructe etc.).

Reclamantul a relatat că, potrivit sondajului, o parte considerabilă de consumatori nicidecum nu percep cuvântul „RADLER” ca pe ceva legat nemijlocit de Republica Moldova și/sau nemijlocit de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA.

Or, Comisia de contestații a acceptat înregistrarea celorlalte trei mărci disputate, la clasa 32, cu specificarea ca „dreptul exclusiv nu se va extinde asupra elementelor verbale GRAPEFRUIT, ZERO și NATURAL. Respectiv, și în aceste cazuri a fost încălcată legea, deoarece toate cuvintele luate aparte sau împreună au caracter descriptiv or, nu se poate înregistra ca marcă RADLER NATURAL, la fel cum nu se poate înregistra, de exemplu, VIN SEC, VOTCĂ CU ZMEURĂ, BERE BLONDĂ.

Reclamantul a mai indicat că „RADLER” este un tip de băutură, nu o marcă în sensul consfințit de lege, și anume, marca este orice semn /.../ care servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Prin înregistrarea cuvântului „RADLER” ca marcă la categoria Bere, a fost comisă o gravă încălcare a legii or, acest semn nu îndeplinește funcția esențială prevăzută de lege, aceea de a permite consumatorilor să distingă fără confuzie un produs al unui producător de cel al altui producător. Or, după cum a arătat mai sus, este vorba de o băutură produsă de numeroase întreprinderi, prin urmare, denumirea tipului de băutură nu se poate în principiu asocia doar cu o singură entitate juridică.

În această ordine de idei, Plenul Curții Supreme de Justiție în hotărârea explicativă „Cu privire la aplicarea unor prevederi ale legislației în domeniul protecției mărcilor”, atrage atenția instanțelor de judecată, că semne lipsite de caracter distinctiv se va considera că un semn sau un element al unui semn nu este distinctiv, dacă descrie exclusiv produsele și serviciile propriu-zise sau caracteristicile acelor produse și servicii (cum ar fi calitatea, valoarea, scopul, proveniența etc.) și/sau dacă utilizarea lui în comerț este comună pentru acele produse și servicii. /.../ Instanțele de judecată vor avea în vedere că /.../ termenii ce fac parte din terminologia specializată, care desemnează caracteristicile relevante ale produselor și serviciilor, trebuie considerați descriptivi. În aceste cazuri, nu trebuie să se demonstreze că sensul termenului poate fi identificat imediat de consumatorii relevanți, cărora li se adresează produsele și serviciile. Este suficient ca termenul să poată fi utilizat sau înțeles de o parte a

publicului relevant, drept o descriere sau o caracteristică a produselor sau serviciilor revendicate.

Așadar, contrar legii și practicii de zi cu zi, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a acceptat înregistrarea mărcii „RADLER” și la alte produse cuprinse în clasa 32, în afară de Bere și „RADLER”, și anume, ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor.

Inițial, examinatorul din cadrul Direcției (Departamentului) Mărci și Design Industrial a apreciat corect faptul că denumirea „RADLER” va induce în eroare consumatorii privind celelalte produse solicitate din clasa 32 or, într-adevăr, după cum s-a relatat mai sus, dacă acest cuvânt s-ar folosi pentru alte produse din clasa 32 decât „RADLER”, ar exista riscul ca publicul să fie înșelat în ce privește natura produsului.

Reclamantul consideră că, marca „RADLER” urmează a fi anulată nu numai pentru toate produsele cuprinse în clasa 32, dar și pentru serviciile din clasa 35, acestea fiind revendicate de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA cu intenția vădită de a interzice terților comercializarea produselor marcate cu denumirea respectivă.

SC „Heineken România” SA a fost informat recent că ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA deja a trimis o scrisoare de avertizare firmei „Beermaster” SA din Bălți, care de asemenea produce RADLER. Astfel, avându-se în vedere faptul că desemnarea „RADLER” este în prezent înregistrată ca marcă pe numele ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, SC „Heineken România” SA se află în imposibilitatea de a beneficia de dreptul legitim de a comercializa propriile produse în Republica Moldova, iar aceasta justifică o dată în plus interesul legitim al SC „Heineken România” SA în promovarea prezentei acțiuni.

Reclamantul susține că, acțiunile ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA constituie și o încălcare a Legii concurenței, care în art. 5 lit. (1) stipulează că, sunt interzise, fără a fi necesară o decizie prealabilă în acest sens, /.../ orice practici concertate (denumite în continuare acorduri) care au ca obiect sau efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței pe piața Republicii Moldova sau pe o parte a acesteia.

Prin urmare, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis o decizie care deja are ca efect practici anticoncurențiale de limitare sau împiedicare a accesului pe piață și a libertății exercitării concurenței de către alte întreprinderi, ceea ce este interzis de Legea concurenței, însă această lege interzice, prin art. 12, orice acțiuni sau inacțiuni ale autorităților și instituțiilor administrației publice centrale sau locale care restrâng, împiedică sau denaturează concurența, precum /.../ b) stabilirea de condiții discriminatorii sau acordarea de privilegii pentru activitatea întreprinderilor, în cazul în care acestea nu sânt prevăzute de lege; c) stabilirea de interdicții sau restricții, neprevăzute de lege, pentru activitatea întreprinderilor, iar conform art. 5 alin. (5) dacă s-a stabilit că un acord are ca obiect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței, existența unor efecte anticoncurențiale nu trebuie demonstrată de către Consiliul Concurenței pentru a constata că există o restrângere a concurenței în sensul prezentei legi.

În opinia reclamantului, circumstanțele elucidate supra, demonstrează că hotărârile emise de Comisia de Contestată a Agenției de Stat pentru Proprietatea

Intelectuală, contestate sunt ilegale în fond, fiind emise contrar prevederilor imperative ale legii, art. 7 alin. (1) lit. b) și lit. c) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, motiv pentru care acestea urmează a fi anulate în temeiul art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ.

Pentru aceleași motive, înregistrarea „contrar prevederilor art. 7”, urmează a fi anulate, în temeiul art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor și mărcile contestate.

Reclamantul susține că circumstanțele cauzei atestă și rea-credința ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, manifestată în momentul depunerii cererilor de înregistrare a mărcilor contestate, probată prin faptul că anterior ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a înregistrat cu rea-credință marca nr. 26238 SILVA, preluată din portofoliul reclamantului, marcă anulată însă prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău (dosarul nr. 2a-2626/17); ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a depus spre înregistrare alte mărci ce aparțin reclamantei: cererea nr. depozit xxxx GOLDEN BRÂU și cererea nr. depozit nr. xxxx CIUC, ambele cereri fiind respinse.

Reclamantul consideră că circumstanțele de fapt, relatate învederează rea-credința a ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, care a înregistrat în calitate de marcă cuvântul „RADLER”, ce indică un gen de băutură, cu scopul de a bloca concurenții și a monopoliza producerea și comercializare băuturii „RADLER” pe piața Republicii Moldova, iar situația conflictuală dintre SC „Heineken România” SA și ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA trebuie luată în considerație de către instanță, întrucât SC „Heineken România” SA este îndreptățită să considere că înregistrarea mărcilor din seria „RADLER” este un act îndreptat în particular și împotriva intereselor sale, nu numai împotriva intereselor tuturor altor jucători de pe piața berii, în general.

Prin hotărârea din 19 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea a fost admisă integral (f.d.194,197-220, vol. III).

S-au anulat actele administrative individuale defavorabile – hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 18 aprilie 2018 și hotărârea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 17 iulie 2018.

În temeiul prevederilor art. 224 alin. (2) din Codul administrativ, a fost dispusă întoarcerea executării hotărârii Comisiei de Contestații a AGEPI din 18 aprilie 2018 și hotărârii Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 17 iulie 2018, prin anularea mărcii nr. xxxx RADLER, înregistrată la 28 iunie 2018 pentru produse și servicii din clasele 32 și 35 din Clasificarea Internațională a Produselor și Serviciilor CIPS, a mărcilor nr. xxxx RADLER GRAPEFRUIT; nr. xxxx RADLER ZERO și nr. xxxx RADLER NATURAL, înregistrate la 14 ianuarie 2019 pentru produse din clasa 32 CIPS.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că anterior emiterii actelor administrative contestate, la 12 noiembrie 2014 și la 16 februarie 2016 Direcția (Departamentul) Mărci și Desing Industrial al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis avize provizorii de respingere a înregistrării mărcii RADLER și, respectiv, a mărcilor RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL.

La 24 februarie 2015 și la 05 iunie 2017, au fost emise decizii definitive de respingere a cererilor de înregistrare a mărcii RADLER, RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL pe motiv că este constituită exclusiv dintr-un cuvânt/îmbinare de cuvinte – RADLER (băutură slab alcoolică(1,8%)), un cocktail de bere și limonadă în raport de 50/50 sau 60/40), lipsit de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse și servicii solicitate (art.7 alin. (1) lit. b), c) din Legea nr. 38/2008) și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse și servicii (art.7 alin. (1) din Legea nr. 38/2008) (f.d.42-49).

La 24 februarie 2015 și 05 iunie 2017, au fost emise decizii definitive de respingere, care au lăsat în vigoare motivele expuse în avizele provizorii. ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a depus la Comisia de Contestații punctul său de vedere în legătură cu decizia privind cererea de înregistrare a mărcii RADLER, menționând că decizia este corectă și corespunde legii.

La 18 aprilie 2018 și la 28 iunie 2018, Comisia de Contestații a AGEPI a emis hotărâri de acceptare a înregistrării în calitate de marcă a denumirilor RADLER și, respectiv, RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO, RADLER NATURAL. Astfel, cererile de înregistrare au devenit mărci, înregistrate sub nr. xxxx RADLER, nr. xxxx RADLER GRAPEFRUIT, nr. xxxx RADLER ZERO și nr. xxxx RADLER NATURAL.

Instanța de judecată a reținut că art. 7 și art. 8 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, prevăd motive absolute și relative de refuz.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (1) lit. b), c) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, constituie motiv absolut de refuz și se refuză înregistrarea mărcilor care sînt lipsite de caracter distinctiv (art.7 alin. (1) lit. b)) și mărcilor constituite exclusiv din semne ori din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică, timpul fabricării produsului sau prestării serviciului, alte caracteristici ale acestora (art. 7 alin. (1) lit. c)).

În această ordie de idei, instanța de judecată a concluzionat că cuvintele radler, zero(fără alcool), natural și grapefruit sunt elemente verbale descriptive ce nu pot fi înregistrate în calitate de marcă, așa cum prevede art. 7 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008 și constituie motiv absolut de refuz.

Cuvântul radler desemnează categoria unor băuturi, un tip de băutură, și anume, combinație de bere și limonadă, sau de bere și sucuri de fructe, originară din Bavaria, Germania, de la începutul sec. XX, a cărei rețetă a constat la început dintr-o combinație de 50% bere și 50% limonadă, raportul dintre bere și limonadă sau dintre bere și sucuri de fructe, variind, ulterior, de la producător la producător.

Cuvântul radler este folosit în mod uzual în industria berii și a băuturilor nealcoolice. De regulă, producătorii utilizează în cadrul mărcilor lor, pe lângă elementele de bază, cu caracter distinctiv, și elemente verbale adiționale, cu rol descriptiv, de exemplu: STIEGL Radler, CALANDA Radler, CARIB Radler, AMSTEL Radler, CROLSCHI Radler, DIEKIRCH Radler, WATERLOO Radler și CIUC Radler, ultima aparținând reclamantului.

La fel, s-a stabilit că, pe piața Republicii Moldova se vînd băuturi radler ale altor producători, de exemplu: PAULANER Radler și БОЧКОБОЕ Natur Radler și altele.

Astfel, instanța de judecată a concluzionat că reclamantul a demonstrat prin probatoriul anexat că, este vorba de un generic folosit de diverși producători, inclusiv de SC „Heineken România” SA și de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA), adică un cuvânt prin care producătorii, printre care și ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, informează publicul despre caracteristicile produsului: amestec de bere și limonadă sau de bere și suc de fructe.

Cuvântul radler indică conținutul produsului. Faptul că radler este un tip de băutură se confirmă și prin scrisoarea de informare nr. 28/06-18627 din 06.11.2018 a Serviciului Vamal al Republicii Moldova, care, informează că încadrarea tarifară a băuturii de tip „Radler” se efectuează la capitolul 22 a Nomenclurii Combinată, în baza informației cu privire la compoziție, tărie alcoolică, volum, proces tehnologic de fabricare, mod de preparare (f.d.115, vol. I).

Instanța de fond a conchis că, hotărârile contestate contravin și propriului Ghid al Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de examinare a cererilor de înregistrare a mărcilor, în sensul art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, care explică că la aprecierea caracterului distinctiv al mărcii se va ține cont de următoarele: - distinctivitatea trebuie să fie apreciată în raport cu produsul sau serviciul, pe care urmează să-l identifice; - existența caracterului distinctiv trebuie apreciată la momentul constituirii depozitului; - distinctivitatea nu trebuie confundată cu noutatea produsului sau serviciului; - caracteristicile mărcii trebuie să permită consumatorului să aprecieze produsul sau serviciul ca provenind de la un anumit producător/prestator de servicii; - se va considera că un semn sau un element al unui semn nu este distinctiv, dacă descrie produsele și serviciile propriu-zise sau caracteristicile acestora (calitatea, valoarea, scopul, proveniența etc.).

Prima instanță a apreciat ca fiind irelevante argumentele autorității publice pârâte expuse în textul actului administrativ contestat, precum că denumirea radler nu există în dicționarul limbii române și precum că noțiunea radler are și alte sensuri decât cel de bere amestecată, nu sunt relevante or, faptul că dicționarul nu atestă cuvântul sau dacă acesta are mai multe semnificații, nu exclude ca semnul să fie considerat lipsit de caracter distinctiv pentru produsele sau serviciile desemnate.

La fel, instanța de judecată a relevat caracterul denaturat al afirmațiilor autorității publice pârâte referitor la faptul că prezența pe piață a produselor marcate cu semnul radler asigură capacitatea de a lega aceste produse anume de solicitantul acestei mărci (pârâtul ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA) și că publicul asociază acest semn doar cu ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, deoarece din probatoriul administrat rezultă că nu au existat premise obiective pentru o astfel de concluzie.

Prin urmare, instanța judecătorească a conchis că, radler este un tip de băutură și nu putea fi înregistrat ca marcă, deoarece nu servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice și legea interzice înregistrarea ei ca marcă, instituind motive absolute de refuz.

Având în vedere că deciziile contestate și-au produs efecte juridice, și anume: au fost înregistrate mărcile RADLER nr. depozit xxxx din 18.03.2014 (devenită marca nr.xxxx), RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit xxxx din 06.04.2015 (devenită marca nr.xxxx), RADLER ZERO nr. depozit xxxx din 06.04.2015 (devenită marca nr.xxxx),

RADLER NATURAL nr. depozit xxxx din 06.04.2015 (devenită marca nr.xxxx), în temeiul art. 224 alin. (2) din Codul administrativ, instanța de fond a dispus întoarcerea executării.

Conform recipisei anexate, se constată că reprezentanții părților în proces, SC „Heineken România” SA, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA au recepționat dispozitivul hotărârii la 19 octombrie 2020 (f.d.195, vol. III). Hotărârea motivată a fost recepționată de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la 18 noiembrie 2020 (f.d.228, vol. III), de avocatul SC „Heineken România” SA, Ariadna Suveica (Dodi) la 26 noiembrie 2020 (f.d.230), iar ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA la 30 noiembrie 2020 (f.d.231, vol. III).

La 09 noiembrie 2020, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, a declarat cerere de apel nemotivată (f.d. 221, vol. III), iar la 16 decembrie 2020, a depus motivarea apelului împotriva hotărârii din 19 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii contestate, emiterea unei decizii noi de respingere integrală a acțiunii (f.d.5-11, vol. IV).

La 09 noiembrie 2020, ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, a depus cerere de apel nemotivată (f.d.222-223, vol. III), iar la 30 decembrie 2020, a depus cerere de apel motivată, împotriva hotărârii din 19 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani solicitând casarea hotărârii contestate, emiterea unei decizii noi de respingere integrală a acțiunii (f.d.19-30, vol. IV).

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel declarată de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și cererea de apel declarată de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA împotriva hotărârii din 19 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

A fost casată hotărârea din 19 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o hotărâre nouă, prin care a fost respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă de SC „Heineken România” SA împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și anularea mărcilor. Totodată a fost întocmită și opinie separată pe caz (f.d.105-106, 107-158, vol. IV).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a adoptat o hotărâre lipsită de fundament temeinic și contrară materialului probator administrat.

Instanța de apel a reținut că, potrivit materialelor cauzei, prin cererea de înregistrare a mărcii verbale RADLER nr. depozit xxxx din 18 martie 2014, ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a solicitat înregistrarea mărcii pentru produsele și serviciile din clasele 32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor și 35 - publicitate; gestiunea afacerilor comerciale; administrare comercială; lucrări de birou; organizarea expozițiilor în scopuri comerciale; organizarea și desfășurarea prezentărilor comerciale; vânzări angro și cu amănuntul; comercializarea berii; operații de export-import; servicii de comercializare pentru terți prestate de magazine specializate, supermarketuri, hipermarketuri, conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor .

În urma verificării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art. 37 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 38-XVI din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr.5/2014.

Respectiv, în urma examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii, la 12 noiembrie 2014 a fost emis Avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii, conform căruia s-a constatat că desemnarea RADLER nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele și serviciile din clasele 33, 35, deoarece este constituită exclusiv dintr-un cuvânt RADLER (băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40) lipsit de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse și servicii solicitate (art.7 alin. (1) lit. b), c) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor) și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse și servicii (art.7 alin. (1) lit. g) Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor).

Nefiind de acord cu decizia Direcției Mărci și Design Industrial din 24 februarie 2015 privind respingerea totală a cererii de înregistrare a mărcii RADLER nr. depozit xxxx din 18 martie 2014, prin care au fost menținute motivele de respingere din avizul provizoriu de respingere, la 27 aprilie 2015, solicitantul ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a depus contestație.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, la 19 decembrie 2017, Comisia a constatat că, atât în Avizul provizoriu de respingere a cererii, cât și în decizia contestată, examinarea s-a expus pe marginea înregistrării cererii solicitate în privința produselor din clasa 33 și serviciilor din clasa 35, cererea însă fiind depusă spre înregistrare pentru produsele din clasa 32 și serviciile din clasa 35, astfel la 22 februarie 2018 a fost emisă rectificarea din oficiu a erorii, în temeiul pct. 210 din Regulamentul privind procedura de depunere, examinare și înregistrare a mărcilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 488 din 13 august 2009.

La 18 aprilie 2018, Comisia de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea privind acceptarea revendicărilor contestatarului, abrogarea deciziei Departamentului Mărci, Modele și Desene Industrial din 24 februarie 2015 și acceptarea înregistrării mărcii solicitate pentru totalitatea produselor și serviciilor revendicate în cerere din clasele 32, 35, transmiterea dosarului în Direcția mărci și design industrial pentru continuarea procedurilor.

Instanța de apel a mai reținut că, cererea de înregistrare a mărcii verbale RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit xxxx din 06 aprilie 2015 a fost depusă spre înregistrare de către ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA pentru produsele din clasa 32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor, conform CIPS, iar în urma verificării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art. 37 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr. 5/2015.

După publicarea cererii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr. 5/2014, la 24 august 2015 de către SC „Heineken România” SA a fost depusă observație prin care se solicita respingerea cererii de înregistrare a mărcii RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit xxxx din 06 aprilie 2015, pentru toate produsele solicitate, iar în urma

examinării dosarului cererii de înregistrare a mărcii, la data de 11 februarie 2016, a fost emis Avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii, conform căruia s-a constatat că desemnarea RADLER GRAPEFRUIT nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele din clasa 32, deoarece este constituită exclusiv dintr-o îmbinare de cuvinte RADLER (băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40) și Grapefruit (grefrut) lipsită de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse solicitate (art.7 alin. (1) lit. b), c) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor) și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse (art.7 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor).

Instanța de apel a constatat că, nefiind de acord cu decizia Direcției Mărci și Design Industrial din 05 iunie 2017 privind respingerea totală a cererii de înregistrare a mărcii RADLER GRAPEFRUIT nr. depozit xxxx din 06 aprilie 2015, la 03 august 2017 solicitantul ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a depus contestație, iar la 17 iulie 2018 Comisia de Contestații Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea privind acceptarea parțială a revendicărilor contestatarului, abrogarea deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 05 iunie 2017 și acceptarea înregistrării mărcii solicitate pentru produsele din clasa 32 „bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor; toate produsele pe bază sau cu conținut de grapefruit”, fără ca dreptul exclusiv să se extindă asupra elementului verbal „GRAPEFRUIT”, transmiterea dosarului în Direcția Mărci și Design Industrial pentru continuarea procedurilor.

La 12 februarie 2019, a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii nr.xxxx.

Cererea de înregistrare a mărcii verbale RADLER ZERO nr. depozit xxxx din 06 aprilie 2015 a fost depusă spre înregistrare de către ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, pentru produsele din clasa 32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor .

Ca rezultat al examinării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art. 37 alin. (6) lit. a) din Legea nr.38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr. 5/2015, iar în urma publicării cererii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr. 5/2015, la 24 august 2015 de către SC „Heineken România” SA, a fost depusă observație, prin care se solicita respingerea cererii de înregistrare a mărcii RADLER ZERO nr. depozit xxxx din 06 aprilie 2015, pentru toate produsele solicitate.

Instanța de apel a relevat că, în urma verificării dosarului cererii de înregistrarea mărcii la data de 11 februarie 2016 a fost emis Avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii, conform căruia s-a constatat că desemnarea RADLER ZERO nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele din clasa 32, deoarece este constituită exclusiv dintr-o îmbinare de cuvinte RADLER (băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40) și ZERO, lipsită de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse solicitate (art. 7 alin. (1) lit. b), c) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind

protecția mărcilor) și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse (art. 7 alin. (1), lit. g) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor), iar la data de 05 iunie 2017 a fost emisă decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii fiind menținute motivele de respingere din avizul provizoriu de respingere.

Instanța de apel a constatat că, nefiind de acord cu decizia respectivă, la 03 august 2017 solicitantul ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a depus contestație împotriva deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 05 iunie 2017 privind respingerea totală a cererii de înregistrare a mărcii RADLER ZERO nr. depozit xxxx din 06 aprilie 2015.

Examinând contestația respectivă, la 17 iulie 2018 Comisia de Contestații Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea privind acceptarea parțială a revendicărilor contestatarului, abrogarea deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 05 iunie 2017 și acceptarea înregistrării mărcii solicitate pentru totalitatea produselor revendicate în cerere din clasa 32, fără ca dreptul exclusiv să se extindă asupra elementului verbal „ZERO”, transmiterea dosarului în Direcția Mărci și Design Industrial pentru continuarea procedurilor, iar la 12 februarie 2019 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii nr. xxxx.

În același timp, cererea de înregistrare a mărcii verbale RADLER NATURAL nr. depozit xxxx din 06 aprilie 2015 a fost depusă spre înregistrare de către ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA pentru produsele din clasa 32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor” conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor.

Instanța de apel a reținut că, în urma verificării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art. 37 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr. 5/2015, iar după publicarea cererii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, la 24 august 2015 de către SC „Heineken România” SA a fost depusă observație, prin care se solicita respingerea cererii de înregistrare a mărcii RADLER NATURAL nr. depozit xxxx din 06 aprilie 2015, pentru toate produsele solicitate.

În urma revizuirii dosarului cererii de înregistrare a mărcii, la 11 februarie 2016, a fost emis Avizul provizoriu de respingere a înregistrării mărcii, conform căruia s-a constatat că desemnarea RADLER NATURAL nu poate fi înregistrată în calitate de marcă pentru produsele din clasa 32, deoarece este constituită exclusiv dintr-o îmbinare de cuvinte RADLER (băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40) și NATURAL, lipsită de caracter distinctiv, care poate servi în comerț pentru a indica specia unor produse solicitate (art. 7 alin. (1) lit. b), c) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor) și totodată ar putea induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse (art. 7 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor), iar la data de 05 iunie 2017 a fost emisă decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii fiind menținute motivele de respingere din avizul provizoriu de respingere.

Urmare a dezacordului cu decizia respectivă, la 03 august 2017, solicitantul ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a depus contestație împotriva deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 05 iunie 2017 privind respingerea totală a cererii de înregistrare a mărcii RADLER NATURAL nr. depozit xxxx din 06 aprilie 2015, iar la 17 iulie 2018, Comisia de Contestații Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis hotărârea privind acceptarea parțială a revendicărilor contestatarului, abrogarea Deciziei Direcției Mărci și Design Industrial din 05 iunie 2017 și acceptarea înregistrării mărcii solicitate pentru totalitatea produselor revendicate în cerere din clasa 32, fără ca dreptul exclusiv să se extindă asupra elementului verbal „NATURAL”, transmiterea dosarului în Direcția Mărci și Design Industrial pentru continuarea procedurilor.

La 12 februarie 2019 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii nr. xxxx.

Așadar, în circumstanțele relevate în cumul cu normele legale, instanța de apel a apreciat ca fiind legale și întemeiate hotărârile Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 18 aprilie 2018 (privind marca RADLER) și din 17 iulie 2018 (privind mărcile RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL).

La fel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate și suficient de motivate argumentele invocate de Comisia de Contestații Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în hotărârile contestate, și anume faptul că, semnele RADLER, conform cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit xxxx și RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL conform cererilor de înregistrare a mărcii nr. depozit xxxx, xxxx, xxxx, pot fi acceptate spre înregistrare pentru produsele și serviciile revendicate din clasele 32, 35 conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor or, Comisia corect a constatat că desemnările solicitate reprezintă un semn verbal, constituit din elementul „RADLER”.

Instanța de apel a subliniat că, concluziile invocate în hotărârile contestate, astfel încât, într-adevăr, nu există nici un cuvânt în limba română de acest gen sau similar acestuia, care fiind de origine străină în traducere din limba germană ar însemna „ciclist, cicliști”, iar conform sursei Wikipedia, în afara semnificației menționate mai sus, această denumire reprezintă și „bere amestecată”.

Colegiul a relevat că, conform aceleiași surse, s-a constatat că acest cuvânt este cunoscut și în calitate de nume de familie or, noțiunea de „RADLER” are mai multe semnificații, iar Comisia a considerat că nu se poate afirma cu certitudine că semnul solicitat este descriptiv în raport cu unele produse revendicate, adică reprezintă un semn exclusiv ce poate servi în comerț pentru a desemna specia unor produse solicitate, conform cerințelor prevăzute în art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor.

În acest sens, instanța de apel a precizat că, nu se poate afirma că semnele RADLER, RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL sunt lipsite de caracter distinctiv în raport cu produsele și serviciile revendicate.

Colegiul a mai notat că, Comisia a reținut argumentele contestatarului ce țin de percepția acestui semn sub aspect vizual și semantic din partea consumatorului în momentul procurării produselor (produse de consum curent), de aceea, într-adevăr, posibilitatea asocierii semnelor RADLER, RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO

și RADLER NATURAL doar cu semnificația reținută de examinare este redusă, deși, este cunoscută originea acestui cuvânt străin (povestea berii RADLER - berea cicliștilor), totodată menționând că, potrivit rezultatelor căutării în motorul de căutare Google nu s-a depistat că acest semn se utilizează în circuitul comercial din Republica Moldova de careva producători ca un semn ce desemnează categoria unor băuturi.

Mai mult, Comisia a reținut materialele prezentate de contestatar, care confirmă faptul utilizării semnelor „RADLER” și „RADLER GRAPEFRUIT”, „RADLER ZERO” și „RADLER NATURAL”, începând cu iunie 2014, iar prezența pe piață a produselor marcate cu semnele respective asigură capacitatea de a lega aceste produse de solicitantul acestei mărci.

Instanța de apel a învederat că, ținând cont de utilizarea intensivă a acestor semne pe parcursul mai multor ani, atât pentru băuturi non-alcoolice, cât și slab alcoolice, cu siguranță s-a constatat că, de fapt, consumatorul mediu autohton asociază acest semn cu compania contestatară ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, care este solicitantul semnului examinat, iar rezultatele sondajului, efectuat conform cerințelor stabilite, potrivit cărora 80% din respondenți afirmă că produsele marcate cu semnul RADLER își au originea în Republica Moldova și că RADLER este o marcă de produs care aparține companiei ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA vin în confirmarea acestor alegații.

Colegiul a notat că, potrivit sondajului efectuat, aproximativ 70% dintre respondenți cunosc marca RADLER din anul 2014, în raport cu o băutură, iar sub 90% - că aceasta este o marcă de băutură alcoolică slabă și peste 80% cunosc că în componența acesteia intră bere și suc de fructe, iar în acest context, Comisia a stabilit că semnul revendicat în calitate de marcă deține caracter distinctiv în raport cu produsele, serviciile solicitate, de aceea Comisia a admis argumentele contestatarului în privința faptului că, într-adevăr, semnul solicitat nu poate fi recunoscut ca un semn lipsit de caracter distinctiv și nu cade sub incidența prevederilor art.7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, fiind capabil să deosebească aceleași produse, servicii sau produse, servicii similare de altele care aparțin diferitor producători de produse/prestatori de servicii.

Instanța de apel a subliniat că, potrivit hotărârilor contestate desemnarea RADLER, RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL este foarte cunoscută consumatorului mediu, fiind perceput în asociere cu compania ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, de aceea nu este în măsură de a influența consumatorul, de a-l induce în eroare în privința naturii celorlalte produse sau a serviciilor revendicate, conform cerințelor art. 7 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor.

Colegiul a apreciat ca fiind întemeiate concluziile Comisiei la acest capitol, precum că semnele revendicate RADLER, RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL sunt capabile să deosebească produsele unei persoane fizice sau juridice de cele ale altei persoane fizice sau juridice, nu desemnează specia unor produse și nu poate induce în eroare consumatorul în privința celorlalte produse, respectiv, poate fi acceptat spre înregistrare în calitate de marcă pentru produsele și serviciile revendicate în cerere din clasele 32, 35 conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor.

Instanța de apel a precizat cu referire la argumentelor contestatarului privind înregistrarea mărcii solicitate în Georgia și solicitarea de a aplica art. 6^{quinquies} p. A (1) al Convenției de la Paris că, în primul rând, ținând cont de cerințele prevăzute în articolul citat, materialele anexate la dosar nu sunt suficiente pentru aplicarea prevederilor articolului dat. În al doilea rând, consideră că Comisia corect a atras atenția că în același articol se prevăd situațiile când mărcile nu se pot înregistra în temeiul acestui articol, și anume, conform art. 6^{quinquies} p. B(2), mărcile de fabrică sau de comerț la care se referă prezentul articol nu vor putea fi refuzate de la înregistrare sau invalidate decât în următoarele cazuri: când ele sânt lipsite de orice caracter distinctiv sau când sânt compuse exclusiv din semne sau indicații putând să servească, în comerț, pentru a indica felul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, locul de origine a produselor sau data producției, sau când ele au devenit uzuale în vorbirea curentă sau în practica comercială, cinstită și constantă, din țara în care se cere protecția.

Colegiul a remarcat că, elementele „GRAPEFRUIT”, „ZERO”, „NATURAL”, din mărcile solicitate nu pot fi protejate independent cu drept exclusiv în calitate de marcă pe numele unei singure persoane, în temeiul art. 10 alin. (1) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, conform căruia dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementelor mărcii care, în conformitate cu prezenta lege, nu pot fi înregistrate independent în calitate de mărci, cum ar fi termenii descriptivi, inclusiv cei cu caracter elogios, precum și asupra elementelor grafice, prezentate prin linii întrerupte sau punctate, cu ajutorul cărora solicitantul indică părțile produsului sau ambalajului care nu sunt revendicate ca părți ale mărcii, cu condiția folosirii loiale a elementelor menționate și a respectării intereselor legitime ale titularului mărcii și ale terților, adică acest element poate fi prezent în mărcile diferitor producători și niciunul din titularii acestora nu-și poate invoca careva drepturi exclusive, or drepturile exclusive sunt axate pe combinația acestor cuvinte cu alte părți verbale sau figurative contestatarului.

Instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată admiterea revendicării contestatarului, abrogării deciziilor Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 24 februarie 2015 și respectiv din 05 iunie 2017 și acceptarea înregistrării mărcilor RADLER conform cererii nr. depozit xxxx din 18 martie 2014 și mărcilor RADLER GRAPEFRUIT, RADLER ZERO și RADLER NATURAL conform cererii nr. depozit xxxx, xxxx,xxxx din 06 aprilie 2015.

Subsecvent, instanța de apel a apreciat ca fiind nejustificate alegerile intimatei, privind acționarea cu rea-credință a ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA la momentul depunerii cererilor de înregistrare a mărcilor or, reieșind din prevederile art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, asemenea circumstanțe, invocate de reclamantă, nu au fost depistate.

Având în vedere faptul că, circumstanțele cauzei au fost incorect apreciate de către instanța de fond, normele de drept material fiind aplicate eronat, instanța de apel a concluzionat în favoarea admiterii apelurilor declarate de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, de a casa hotărârea din 19 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cu adoptarea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Heineken România” SA împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, ÎM „Efes

Vitanta Moldova Brewery” SA privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și anularea mărcilor să fie respinsă integral, ca fiind neîntemeiată.

La 31 mai 2021, SC „Heineken România” SA, reprezentantă de avocatul Ariadna Suveica, a depus recurs nemotivat (f.d.159), iar la 04 august 2021, a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe (f.d.169-181, vol. IV).

În motivarea recursului, SC „Heineken România” SA, reprezentantă de avocatul Ariadna Suveica, și-a manifestat dezacordul cu soluția instanței de apel, reiterând în acest sens circumstanțele de fapt și de drept din cererea de chemare în judecată. Suplimentar, a invocat că hotărârea contestată este ilegală și nefondată, deoarece Curtea de Apel Chișinău a aplicat greșit normele de drept material cuprinse în art. 7, art. 21, din Legea nr. 38 privind protecția mărcilor din 29 februarie 2008 și a interpretat în mod absolut distorsionat și eronat legea materială, prevederile „Ghidului de examinare a cererilor de înregistrare a mărcilor” elaborat de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Hotărârea Explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție din nr. 1 din 06 februarie 2017 „Cu privire la aplicarea unor prevederi ale legislației în domeniul protecției mărcilor”.

Recurentul a menționat că, probele administrate au fost apreciate arbitrar. Or, Curtea de Apel Chișinău nu a dat nicio apreciere circumstanțelor esențiale și a ignorat în totalitate probele cheie invocate de recurent.

Recurentul consideră că, motivarea deciziei Curții de Apel Chișinău este incoerentă și demonstrează că instanța de apel nu a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate. Astfel, instanța de apel a încălcat prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, care garantează dreptul recurente/reclamantei la un proces de judecată echitabil, sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei.

Recurentul a invocat că, mărcile litigioase nr. xxxx RADLER; nr. xxxx RADLER GRAPEFURIT; nr. xxxx RADLER ZERO și nr. xxxx RADLER NATURAL cad sub incidența motivelor absolute de refuz la înregistrare reglementate de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 38 privind protecția mărcilor din 29 februarie 2008, deoarece, așa cum a constatat Direcția (Departamentul) Mărci și Design Industrial a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, cuvântul RADLER are semnificația de băutură slab alcoolică (1,8%), un cocktail de bere și limonadă, în raport de 50/50 sau 60/40, este lipsit de caracter distinctiv și servește în comerț pentru a indica specia unui produs - cocktail de bere și limonadă sau bere și suc. La rândul lor, cuvintele GRAPEFURIT, NATURAL și ZERO indică asupra unei caracteristici a băuturii RADLER.

Recurentul a relevat că, sunt lipsite de suport juridic argumentele Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală asumate de instanța de apel fără vreo analiză că, odată ce termenul „radier” nu este atestat de Dicționarul Limbii Române, iar în limba germană acest cuvânt are mai multe semnificații, este redusă posibilitatea asocierii cuvântului „radier” doar cu semnificația de „bere amestecată”, deși este cunoscută originea acestui cuvânt străin ca fiind asociată în mod uzual cu produsele având la bază bere și suc de fructe.

Recurentul consideră că, concluzia instanței de apel, întemeiată pe rezultatele Raportului de cercetare întocmit de Centrul de Investigații Sociologice și Marketing „CBS-AXA” în decembrie 2016, că utilizarea intensivă a produselor marcate „RADLER” pe parcursul mai multor ani asigură capacitatea de a lega aceste produse anume cu ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA încalcă prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr.38 privind protecția mărcilor din 29 februarie 2008 și demonstrează că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar proba administrată de intimata ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA.

În drept, de la art. 7 alin. (1) din Legea nr.38 privind protecția mărcilor din 29 februarie 2008, legiuitorul a reglementat o singură excepție în art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38 privind protecția mărcilor din 29 februarie 2008, potrivit căreia dispozițiile alin. (1) lit. b)-d) nu se aplică dacă solicitantul prezintă suficiente dovezi că, până la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii și ca urmare a folosirii acesteia, marca a dobândit un caracter distinctiv în raport cu produsele și/sau serviciile revendicate.

În fapt, data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii RADLER nr. depozit xxxx depusă de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery SA pentru produse și servicii din clasele 32 și 35 CIPS este 18 martie 2014. Intimata ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a început să producă și să plaseze pe piața Republicii Moldova produsele RADLER, după data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii RADLER nr. depozit xxxx, și anume în iunie 2014. Prin urmare, la caz, nu este întrunită una din condițiile excepției reglementate de art. 7 alin. (2) din Legea nr.38 privind protecția mărcilor din 29 februarie 2008, folosirea intensivă a mărcii până la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii.

Recurentul susține că nu este întrunită nici a doua condiție reglementată de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38/2008, potrivit căreia solicitantul trebuie să prezinte suficiente dovezi că marca constituită dintr-un semn uzual sau descriptiv a dobândit un caracter distinctiv în raport cu produsele și/sau serviciile revendicate până la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii. Or, intimata ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA nu a prezentat nicio probă care să demonstreze că până la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii RADLER denumirea RADLER a dobândit caracter distinctiv în raport cu produsele și/ sau serviciile revendicate.

Recurentul a enunțat că, raportul de cercetare întocmit de Centrul de Investigații Sociologice și Marketing „CBS-AXA” în decembrie 2016, nu constituie o probă pertinentă și urmează a fi respinsă, deoarece, așa cum se indică în raportul respectiv - acesta a fost întocmit în baza datelor colectate în perioada 11 - 14 decembrie 2016, adică peste mai bine de doi ani după data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii RADLER, care a fost constituit la 18 martie 2014.

Prin urmare, concluzia instanței de apel că utilizarea intensivă a produselor marcate „RADLER” pe parcursul mai multor ani asigură capacitatea de a lega aceste produse anume cu ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA încalcă prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38 privind protecția mărcilor din 29 februarie 2008, deoarece, solicitantul nu a prezentat nicio probă care să demonstreze că pînă la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii și ca urmare a folosirii acesteia, marca a dobândit un caracter distinctiv în raport cu produsele și/sau serviciile revendicate. Dimpotrivă, proba administrată de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA se referă

la o perioadă ulterioară datei de depozit a cererii de înregistrare a mărcii. Or, în momentul constituirii depozitului, 18 martie 2014, ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA încă nici nu începuse vânzările produselor RADLER, acestea fiind plasate pe piață ulterior, începând cu iunie 2014. Astfel, instanța de apel a apreciat în mod arbitrar, contrar exigențelor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 38 privind protecția mărcilor din 29 februarie 2008, Raportul de cercetare întocmit de Centrul de Investigații Sociologice și Marketing „CBS-AXA” în decembrie 2016.

Mai mult, toate materialele depuse de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA în dosarul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, dar și materialele disponibile pe internet arată că aceasta a lansat pe piața Republicii Moldova băuturile de tip RADLER la mijlocul lunii iunie 2014, fapt menționat și de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în hotărârea Comisiei de Contestații.

Recurentul a mai specificat că, instanța de apel nu a explicat cum marca RADLER, înregistrată pe numele ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA poate să deosebească băutura „RADLER” a ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA de băuturile „RADLER” ale altor companii.

Afirmația Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, reținută de instanța de apel, că termenul „radier” nu s-a utilizat în circuitul comercial din Republica Moldova ca denumire de băutură până la 18 martie 2014, este infirmată de scrisoarea Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 28/11-10372 din 01 iulie 2016, potrivit căreia produse RADLER importate de alți producători au existat în circuitul comercial al Republicii Moldova încă din 2006, deci cu mult până la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii RADLER.

Argumentul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, reținut de instanța de apel că, la data de depozit a cererii 18 martie 2014, organismele de certificare competente nu au emis certificate de conformitate pentru produse „RADLER” provenite din străinătate, urmează a fi respins ca irelevant, deoarece organismele de certificare supun analizei băutura (compoziția ei) și nu denumirea. În mod logic, aceasta înseamnă că Centrul de Metrologie Aplicată și Certificare a certificat un „amestec de bere cu suc de lămâie”, sau o „băutură răcoritoare obținută din amestec de limonadă cu suc de lămâie”, sau o „bere blondă pasteurizată, cu gust de lămâie” etc., adică de fapt a certificat băuturi ce poartă denumirea generică „RADLER”.

Referitor la argumentul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală că semnul „RADLER” a fost înregistrat în Japonia, Mongolia și într-un șir de alte state recurentul îl consideră irelevant, deoarece în Republica Moldova mărcile se înregistrează conform prevederilor Legii nr.38 privind protecția mărcilor din 29 februarie 2008, care interzic înregistrarea semnelor ce indică o specie de produs, fără a se ține cont de legislația și practica existentă în Mongolia sau Japonia. Nici Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și nici instanța de apel nu cunosc circumstanțele exacte care au atras înregistrarea acestor mărci în aceste teritorii. Înregistrarea semnul „RADLER” ca marcă în teritoriile respective, poate fi rezultatul unei simple erori.

Astfel, înregistrarea în alte state a unui termen uzual sau descriptiv, care indică o specie sau un tip de produs, nu justifică înregistrarea acestuia în Republica Moldova, întrucât art. 7 alin. (1) lit. b), c) din Legea nr. 38 privind protecția mărcilor din 29 februarie 2008, prevede că se refuză înregistrarea mărcilor care sunt lipsite de

caracter distinctiv și mărcilor constituite exclusiv din semne ori din indicații ce pot servi în comerț pentru a desemna specia, calitatea /.../, produsului sau prestării serviciului, alte caracteristici ale acestora.

Cu referire la obiecția intimă ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA expusă în cererea de apel că, recurenta deține în România mărcile CIUC, PREMIUM, NATUR RADLER și CIUC NATUR RADLER, recurentul a menționat că elementul „RADLER” a fost inclus în cadrul acestora doar cu rolul de a indica tipul băuturii, titularul neînaintând pretenții de monopolizare a acestui element și neavând intenția de a revendica drepturi exclusive asupra cuvântului „RADLER” din componența acestor mărci.

Conform art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 19 mai 2021.

Instanța de recurs constată că la materialele cauzei lipsește notificarea de către Curtea de Apel Chișinău a dispozitivului deciziei contestate, însă potrivit avizului de recepție DS8001941122AS (f.d.166, vol.IV), se constată că la 08 iulie 2021, avocatul Ariadna Suveica, reprezentat al SC „Heineken România” SA, a recepționat decizia motivată și opinia separată.

La 31 mai 2021, SC „Heineken România” SA, reprezentată de avocatul Ariadna Suveica, a depus recurs nemotivat (f.d.159, vol. IV), iar la 04 august 2021, a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe (f.d.169-181, vol. IV). Astfel, instanța de recurs consideră că recursul a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 13 august 2021, Curtea Supremă de Justiție a notificat intimaților prin intermediul poștei electronice, copia cererii de recurs depusă de SC „Heineken România” SA, reprezentată de avocatul Ariadna Suveica, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.183-185, vol. IV).

La 17 septembrie 2021, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel (f.d.186-190, vol. IV).

La 12 octombrie 2021, ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, reprezentată de avocatul Ion Popa, a depus referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de SC „Heineken România” SA, în conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă (f.d.196-198, vol. IV).

Tot la 12 octombrie 2021, SC „Heineken România” SA, reprezentată de avocatul Ariadna Suveica a depus obiecții asupra referinței depuse de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (f.d.202-204, vol. IV).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul

condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Societatea Comercială „Heineken România” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Ariadna Suveica (Dodi), este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea Comercială „Heineken România” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Ariadna Suveica (Dodi), se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh